

ROMÂNIA
JUDEȚUL ARAD
MUNICIPIUL ARAD
CONSILIUL LOCAL

**H O T Ă R Ă R E A nr. 101
din 26 aprilie 2007**

privind redenumirea „Ion G. Duca” a actualului cartier Poltura din municipiul Arad

Consiliul Local al Municipiului Arad,
Având în vedere:

- inițiativa domnului Gheorghe Schill, consilier local, exprimată prin expunerea de motive înregistrată cu nr. 9964/19.02.2007,
- raportul Serviciului pentru Cadastru și Agricultură din cadrul Direcției Tehnice a Primăriei Municipiului Arad, înregistrat cu nr. ad. 9964 din 19.03.2007,
- avizul nr. 1858/29.03.2007 al Comisiei Județene de Atribuire de Denumiri,
- avizele comisiilor de specialitate ale Consiliului Local al Municipiului Arad,
- prevederile Ordonanței Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, aprobată prin Legea nr. 48/2003,

În temeiul drepturilor conferite prin art. 36. alin. (2) lit. „c” și alin. (5) lit. „d” și art. 45 din Legea nr.215/2001 pentru administrația publică locală, republicată, adoptă prezenta

H O T Ă R Ă R E

Art.1. Cartierul „Poltura” din municipiul Arad se redenumeste „Ion G. Duca”.

Art.2. Prezenta hotărâre intră în vigoare la data aducerii la cunoștință publică.

Art.2. Prezenta hotărâre intră în vigoare la data
aducerii la cunoștință publică.

SECRETAR

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ
Gheorghe HUȚIU

Doina PAUL

FC/FC
verificat LS
ex.2
Dosar sed. CLMA 26.04.2007

PMA-S1-02

În temeiul prevederilor art.46 din Legea nr.215/2001 privind administrația publică locală, cu modificările și completările ulterioare și al art.37 alin.(1) din Regulamentul de funcționare a Consiliului Local al Municipiului Arad, aprobat prin Hotărârea nr.275/13.07.2004, îmi exprim inițiativa de promovare a unui proiect de hotărâre cu următorul obiect: **atribuirea denumirii „Ion G. Duca” actualului cartier Poltura din municipiul Arad**

În susținerea căruia formulez următoarea

EXPUNERE DE MOTIVE

Cartierul Poltura s-a numit în perioada interbelică Ion G. Duca, revenindu-se la vechea denumire în anul 1954. Numele „ Poltura”, regăsit în hărțile cadastrale vechi ale orașului provine cel mai probabil din termenul polonez „polturac” care reprezintă denumirea unei monede care a circulat în spațiul românesc în secolele XVII-XVIII, fără a avea vreo semnificație în istoria locală veche a Aradului și în conștiința arădenilor.

I.G.Duca, om politic de o remarcabilă valoare, teoretician al liberalismului și susținător al ideii de progres, avea să cunoască una dintre cele mai spectaculoase și meritate cariere politice: deputat în parlament la 26 de ani, ministru la 38 de ani și prim ministru la 54 de ani.

Născut la 20 decembrie 1879 a absolvit studiile primare și liceale la București, iar între 1897-1902 a studiat la Paris, obținând licența și doctoratul în drept.

Anul 1907 coincide cu momentul intrării sale în viața politică în rândul Partidului National Liberal, pe listele căruia candideaza pentru prima oară și este și ales ca deputat în Parlamentul României.

Izbucnirea primului război mondial a marcat punctul de cotitură pentru activitatea politică a lui I.G.Duca, care devine Ministru al Instrucțiunii Publice și Culte, calitate care i-a permis să ia parte la negocierile privind Tratatul de Alianță ce avea să fie semnat cu Antanta.

După ce, la sfârșitul războiului, timp de un an a fost Ministru al Agriculturii, în 1922 Partidul National Liberal i-a încredințat Ministerul Afacerilor Externe. În același an a fost convocată, la Lausanne, la 20 noiembrie, o conferință de pace cu Turcia, unde se punea din nou problema Strămtorilor. Cea mai importanta prevedere a acestui tratat, la

care I.G.Duca și-a adus o contribuție remarcabilă, a fost recunoașterea frontierelor consacrată prin tratatele din 1919-1920.

După Instrucțiunile Publice și Culte, Agricultură – Domenii, Externe, a devenit în 1927 titularul Ministerului de Interne, însă pentru scurt timp. Moartea lui Ionel Brătianu, la puțin timp după regele Ferdinand, a făcut ca Partidul Național Liberal să-i încredințeze președinția lui Vintilă Brătianu într-un moment dificil, când liberalii își începeau o lungă și grea perioadă de opoziție.

Revenirea lui Carol al II-lea pare să distrugă tot capitalul politic al liberalilor, cu atât mai mult cu cât președintele partidului luase atitudine fermă, iar I.G.Duca se solidarizează cu acesta, rostind celebra frază „să mi se usuce dreapta de i-o voi întinde aventurierului.”

Ca teoretician al politicii, I.G.Duca a lăsat cea mai densă și mai clară expunere a conținutului liberalismului și neoliberalismului românesc din primii ani interbelici, în amintita conferință despre „Doctrina liberală”. Liberalismul epocii respective considera, cum arata autorul, că „societățile omenești se dezvoltă potrivit unor anume legi, mai presus de voința oamenilor și ca în aceasta veșnică prefacere datorită organizațiilor politice e să adapteze formele legale nevoilor sociale impuse de diferite faze ale evoluțiunii popoarelor...” Concepția evoluționistă a P.N.L. justifică progresul social ca o necesitate obiectivă și vedea misiunea partidului politic în asigurarea cadrului politico-juridic pentru a croi drum noului.

Figura proeminentă a vieții noastre publice, de o cinste exemplară, cu o înaltă conștiință a răspunderii, o respingere organică a tot ceea ce însemna trafic al intereselor statului, I.G.Duca este numit, după moartea lui Vintilă Brătianu, la 14 noiembrie 1933, de către rege, șef al guvernului, care sub o aparență împăciuitoare ascundea ideea răzbunării.

Prilejul nu a întârziat să apară. La 7 decembrie 1933, în ședința de Cabinet, majoritatea guvernanților, chemați să-și dea votul pentru dizolvarea Mișcării Legionare, s-au opus. Procedura firească ar fi fost ca regele să semneze un decret regal de dizolvare, însă el a refuzat trecând această sarcină în competența lui I.G. Duca, în calitate de prim ministru. Prin acest răspuns negativ, regele a deviat furia Legiunii asupra lui Duca, care-l făcea răspunzător pentru toate hotărârile guvernului. În ultima sa cuvântare publică, rostită la 19 decembrie 1933, literalmente cu câteva zile înainte de a fi asasinat, I.G.Duca spunea: „Azi mai mult ca oricând ordinea, ordinea materială ca și cea morală, constituie condițiunea esențială a oricărei rodnice înfăptuiri. Suntem, deci, hotărâți, tocmai pentru a ne putea aplica programul și a salva țara, să menținem cu orice preț și împotriva oricui ordinea publică. Agitațiunile sterile, dăunătoare

consolidării interne, ca și prestigiul nostru în afară, va găsi în noi stavila reclamată de înseși interesele superioare ale statului”.

Consecințele nu au întârziat să apară. În seara zilei de 29 decembrie 1933, pe când se întorcea de la Peleş, după o audiență la rege, la iesirea din gara Sinaia, I.G.Duca a fost asasinat de trei legionari. Respectându-i-se dorința testamentară și, așa cum reiese din registrul de la Cimitirul Belu, la 6 mai 1934, rămășițele pământești au fost aduse în județul Vâlcea, aproape de Măldărești, la biserica de la Ursani, unde se odihnesc și azi.

Legionarii începuseră cu amenințările împotriva primului-ministru, căruia îi cereau să demisioneze pentru a nu fi ucis și familia torturată. Scrisori, amenințări telefonice, nimic nu l-a făcut pe Duca să-și schimbe poziția. Prieteni erau îngrijorați pentru siguranța lui, dar el le spunea : „Nu știu dacă s-au luat măsuri. Îmi este indiferent ce va fi cu persoana mea. Eram dator pentru salvarea țării să fac ce am făcut. Am conștiința că mi-am îndeplinit datoria. Poate voi pieri. Dar ce importă. E riscul sarcini de a guverna”.

Ziarul „Viitorul” din 1 ianuarie 1934 în articolul „Țara și moartea lui I.G.Duca – o covârșitoare și unanimă durere” scria: „Știrile ce vin din întreaga țară mărturisesc covârșitoarea durere pricinuită de moartea tragică a lui I.G.Duca. Pentru întreaga opinie publică, odiosul atentat nu răpește numai pe marele bărbat de stat Ion G. Duca, în momentul în care avea mai mare nevoie de el, ci răpește un om cunoscut și iubit pretutindeni, pentru bunătatea, abilitatea și onestitatea sa. Cu același binevoitor surâs, care ascundea de multe ori mari osteneți personale, I.G.Duca a cutreierat întreaga țară, a vorbit pretutindeni, fie ca fruntaș politic, fie ca simplu conferențiar. Pretutindeni a fost iubit și respectat. Pretutindeni se adunau oamenii din toate partidele politice și din toate straturile sociale, spre a-l asculta”.

Omagierea acestei personalități prin atribuirea numelui său actualului cartier Poltura este o datorie morală pentru toți arădenii, gestul nefiind doar o recunoaștere a contribuției sale merituorii la viața politică a României din perioada interbelică, ci și un mijloc de educare a tinerei generații în spiritul respectului pentru opera de consacrare publică a vieții generațiilor anterioare.

Gheorghe Schill

Nr.ad. 9964/A6/19.03.2007

R A P O R T

Referitor la : expunerea de motive înregistrată cu nr. 9964/19.02.2007, a d-ului consilier Gheorghe Schill

Obiect : propunere privind promovarea unui proiect de hotărâre pentru atribuirea denumirii „ Ion G. Duca ” cartierului Poltura.

Considerăm oportună atribuirea denumirii „ Ion G. Duca ” cartierului Poltura, fără afectarea adreselor imobilelor existente în zonă.

VICEPRIMAR,
ec. Dekany Tiberiu

ARHITECT SEF ,
ing. Irina Sterl

ŞEF SERVICIU,
ing. Gabriela Arcereanu

Redactat: AG